

SBOROVÝ LIST
Farního sboru ČCE v Miroslavi
ADVENT 2014

***A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.
Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný
milosti a pravdy.***

(Evangelium podle Jana 1, 14)

Slovo se stalo tělem, přebývalo mezi námi a spatřili jsme jeho slávu – vydává svědectví evangelista Jan, který patří do skupiny svědků, jimž bylo dáno setkat se s Kristem. Jan není sám, ale je jich více, proto říká: Spatřili **jsme!** A ne spatřil jsem! Není to opakující se, ale **jedinečná událost**, proto říká: **Spatřili jsme!** A ne spatřujeme. Už tato dvě slova – **spatřili jsme** – odhalují, že se tu na zemi, mezi lidmi udála jedinečná, neopakovatelná událost, která nemá srovnání s ničím v dějinách, ani v náboženstvích světa. Proto jedinečná, a proto nenahraditelná událost.

Jan myslí na Krista, když mluví o Slovu. Kristus je Slovo Otce. Jan to říká tak, jak mu to bylo dáno poznat v setkání s Pánem. Ježíš vyslovil slovo Otce, ale ne tak, jak jej říkali proroci, když kázali lidu, a ne tak, jak jej kážou z kazatelen kazatelé církve. Ježíš sám je slovo Boží. Kristus je ztělesněné slovo Boží! On nejen slovo Boží **říká**, on sám **je Slovem**. Proto Jan říká: **Slovo se stalo tělem**. A když mluví o tělu, tak má na mysli člověka. Tělo proměnlivé, slábnoucí, zranitelné a smrtelné patří k naší lidskosti – i to znamená být člověkem. Slovo Boží se stalo slabým a smrtelným člověkem. Kristus je člověk jako jsme my a přesto je také Bohem, neboť s námi nehraje hru a nedělá nic „napůl“, jen jako, jen jakoby žertem. Když přichází do světa, tak přichází takový, jaký je, zahalen v lidskost naší, skryt a ponížen v tělesnosti naší. Vidíme lidskost, křehkost, dětskou zranitelnost, ponížení, utrpení a smrt Krista, vidíme Boží cestu tímto světem za člověkem. Bere naši lidskost smrtelně vážně. A tak se stal člověkem, tak k nám sestoupil, tak se k nám snížil, tak nás vzal vážně, že se stal součástí nás, stal se jedním z nás. A na člověku, ve smrtelném těle našeho Pána, v pomíjitelné lidskosti Ježíše z Nazareta zjevil svou Božskou slávu. „Člověčenství naše, ráčil vzít na se...“ – a spatřili jsme jeho slávu ...

Co s poselstvím Janova evangelia dnes, v roce 2014? Vzít ho vážně a upokojit se! Toho je nám zapotřebí. Upokojit se. Vše podstatné se už stalo. Bůh změnil svět. Svět a lidstvo to v mnohém sice ještě neví, nechce znát či už zase neví, ale to na věci nic nemění. Ta událost se stala, Bůh rozehrál finále vykoupení světa – přišel v Kristově narození na svět, aby jej ve velikonoční události kříže a vzkříšení přemohl a vykoupil. Vánoce a Velikonoce – to patří k sobě, to je jeden příběh. A tak to také chápeme.

Každý z nás má nějaké trápení. Každý z nás si nese nějaké břemeno. Každého z nás bodá nějaký ten osten. Každý z nás je zase o rok starší - stárneme. Každý z nás za ten rok něco či kohosi ztratil. Někdo zase naopak získal. Něco se s námi za ten rok prostě stalo. Jsme jinde. Takový je život. Ale co? To nic nemění na tom, že Bůh přišel v Kristu na svět, aby se nad světem smiloval a přijal ho k sobě. Navzdory ztrátě sil, navzdory ubývajícimu životu, navzdory všemu, co nás rozesmutilo, navzdory depresím a sklonům k temnotě srdce, upokojme se, vše je při starém, i pro letošek platí – Kristus se narodil – jako to platilo pro minulé roky a bude to platit i pro budoucnost.

A tak oslavme řádně a zbožně vtělení Božího slova, Kristova narození. A to v pevné jistotě křesťanské víry, která nás spojuje se všemi generacemi, přejme všem lidem i sobě pokoj Boží, služme evangeliu, doufejme v Boží milosrdenství, pevně hledme vstříc tomu, co přichází, ve víře neochabujme, potěšujeme slabé, nemocné, staré, modleme se jeden za druhého a vyhlížejme Boží království. Nic víc se po nás nechce. A nebojme se! Vše podstatné se už odehrálo. Bohu díky! Amen.

Modlitba

Milostivý Otče nebeský, sklonil ses k nám ve své lásce a dal jsi nám svého Syna, aby nikdo z těch, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Pane Ježíši Kriste, jednorozený Synu Boží, pro naši spásu jsi na sebe vzal podobu člověka, aby naše tělo i duše mohly dojít slávy u Tebe. Duchu svatý, dej, abychom dnes uslyšeli a přijali zvěst vánočního evangelia jako andělské poselství z nebe. Ať rozezná naše srdce vděčnou chválou. Dej ať s celou křesťanskou církví máme dnes podíl na nebeské radosti. Dej ať evangelium o narození Spasitele zní do všech končin země. V jednotě víry s těmi, kteří tě dnes po celém světě oslavují, i se zástupy nebeskými ti vzdáváme čest a chválu. Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi. Bůh v nich má zalíbení. Amen

Modlitba Páně

Podle naučení našeho Spasitele Ježíše Krista k tobě, Bože, společně voláme: Otče náš, kterýž jsi v nebesích, posvět' se jméno Tvé. Přijď' království Tvé. Buď' vůle Tvá jako v nebi tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť' nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé jest království i moc i sláva na věky. Amen

Píseň: O křesťané všichni (294 v Evangelickém zpěvníku)

Co jsme prožili ve sboru v roce 2014

Rok 2014 byl v životě našeho sboru poněkud výjimečný přesto, že sborový život – bohoslužby, biblické hodiny, práce s dětmi, zpěv a další činnosti se konaly pravidelně a navenek se zdánlivě nic neměnilo. Od Vánoc 2012 jsme věděli, že se bratr farář Ondřej Titěra rozhodl ke změně působiště, a tak první polovina roku 2014 byla posledním obdobím vzájemné spolupráce a společného života. Vše do té doby běžné, se stalo výjimečným, protože to bylo naposledy společně. Za všechny události si připomeňme alespoň konfirmaci o svatodušních svátcích, kdy byly konfirmovány tři dívky – Adéla Bednaříková, Zuzana Hradilová a Marta Titěrová.

Během jarních měsíců jsme připravovali volbu nového duchovního, k níž došlo 27. dubna 2014 – jediným kandidátem byl Mgr. David Sedláček, byl zvolen výraznou většinou hlasů. Poslední prázdninovou nedělí, 27. července 2014, jsme se při bohoslužbách a odpolední zahradní slavnosti s Titěrovými rozloučili s přáním dobrého příští; stěhování do Jablonce nad Nisou proběhlo následující den.

V letních měsících se na kazatelně vystříдалo několik hostů; v srpnu jsme byli administrováni sestrou farářkou Mgr. Janou Špinarovou ze Znojma a těšili jsme se na příchod rodiny Sedláčkové do našeho sboru. Stěhování se uskutečnilo 18. 8. v době, kdy část sboru byla na rodinné rekreaci na Blažkově. 1. září 2014 se bratr farář Sedláček ujal služby v našem sboru a 5. 10. byl uveden do služby sboru. Jsme za jeho rozhodnutí vděčni; máme radost, že také jeho rodina – manželka Marta a děti Františka, Matyáš, Tobiáš a Jeroným se už plně zapojují do sborového života. Přejí bychom si, aby se všichni v našem sboru cítili brzy jako doma, aby naše společné úsilí prospívalo sboru a vedlo k chvále našeho nebeského Otce.

Život v kazatelských stanicích se děje na základě možností členů – v Bohuticích, v Jevišovce, v Litobratřicích a

a v Troskotovicích se konají pravidelně bohoslužby dle rozpisu, v Moravském Krumlově v roce 2014 výjimečně, přičemž se členové kazatelské stanice účastní bohoslužeb v Bohuticích.

Velmi si vážíme věrnosti členů kazatelských stanic; staršovstvo si uvědomuje, že to není samozřejmé a že záleží především na statečnosti členů stanic aktivně sborově žít ve vzdálenosti od centra sboru. Vzájemné kontakty podporují jak občasné společné bohoslužby v Miroslavi, tak také pravidelná účast miroslavských členů, kteří doprovázejí do kazatelských stanic bratra faráře, doufáme, že slouží i webové stránky, které se snažíme co možná pravidelně aktualizovat. Za to vše staršovstvo upřímně děkuje.

Bohutické jubileum - v příštím roce si připomeneme 80 let od postavení modlitebny. Na toto výročí myslíme nejen s vděčností za možnost setkávat se každých čtrnáct dnů při bohoslužbách a v zimním období také na biblických hodinách, ale současně s vědomím, že i tato sborová budova potřebuje naši péči a naše finanční dary. Radujeme se z nových dřevěných oken, kterými jsme opravy v minulých letech zahájili, velmi nás potěšila vstřícnost Obecního úřadu Bohutice, jehož zastupitelé nám po dvakrát na okna věnovali nemalou dotaci. Modlitebna nutně potřebuje opravit rovnou plechovou střechu, padající fasádu a doplnit ještě dvě atypická kulatá okna. Čeká nás hodně práce, k níž nemůže dojít bez obětavosti nás všech a bez pochopení obce. Věříme, že se nám podaří vše zvládnout v bohutickém jubilejním roce 2015 a doufáme, že modlitebna zazáří v celé své kráse a stane se ozdobou obce. Uvědomíme-li si, že jde o velmi pěknou funkcionalistickou stavbu z poloviny 30. let 20. století, je jistě na místě, abychom jí věnovali i z tohoto důvodu náležitou péči.

V roce 2014 se náš sbor rozrostl o novou kazatelskou stanicí.

Farní sbor Hrabětice s kazatelskou stanicí Jevišovka, který byl šestnáct let administrován z našeho sboru farářem Titěrou a již před tím měl řadu dalších administrátorů, rozhodnutím synodu k 1.7.2014 zanikl a stal se kazatelskou stanicí FS Miroslav.

Historie FS Hrabětice a zejména osudy jeho členů, kteří přišli do Československa po 2. světové válce z Balkánu jako reemigranti, je pozoruhodná. Sbor se změnil v kazatelskou stanicí v roce 60. výročí svého trvání z důvodů postupného přirozeného úbytku členů. Nevyužívaná hrabětická fara byla prodána. Tak jako v době administrace, i nyní se v Jevišovce konají jednou měsíčně bohoslužby. Mramorový kříž z hrabětické fary, s pamětní deskou se jmény kurátorů, duchovních a administrátorů, umístěný v našem kostele je připomínkou nejen historie, ale i dosud živé luterské tradice Hrabětic.

Naše fara má od srpna 2014 novou střechu a doufáme, že dojde postupně i k dalším vnitřním úpravám. Děkujeme vám všem, kteří na potřeby sboru pamatujete, díky vám se mohlo staršovstvo rozhodnout k finančně náročné akci. Náklady na střechu fary činily 314 000 Kč, z toho 127 000 Kč pokryly dary členů sboru, 30 000 Kč byla dotace města Miroslav, zbývající náklady byly hrazeny z prostředků sboru. Díky ochotě rodiny Sedláčkovy nastěhovat se do sborového bytu, mohlo staršovstvo rozhodnout o další renovaci fary. Z odborného posudku je zřejmé, že statika budovy je dobrá a tudíž je možné uvažovat nejen o generální opravě bytu, ale také o dalších úpravách, které by měly směřovat k efektivnějšímu využití prostor v přízemí a dvora. O tom všem nyní staršovstvo uvažuje a promýšlí možnosti sboru i vize další sborové činnosti.

Děti ve sboru

Možná by vás mohlo zajímat, co se vlastně děje, když děti po ohláškách odejdou do nedělní školy. Většinou je to pěkný houf dětí a dvě učitelky. Někdy na nás ještě před kostelem čeká pár opozdílů. V neděle se nakonec schází něco mezi 10 a 20 dětmi. Zahajujeme vždy společně písní Slunce svítí. To je taková naše hymna. Pak se seznamujeme s tématem dané neděle. Také se modlíme a zpíváme píseň z dětského nebo mládežnického zpěvníku. Na vyprávění biblického příběhu se rozdělujeme do dvou skupin dle věku. V nich dětem přiměřeně jejich věku a posluchačským schopnostem vyprávíme nebo jinak zprostředkováváme biblický příběh. Starší děti ho většinou také přečtou z Bible. Menší děti si stihnou většinou i nakreslit obrázek nebo něco malého vytvořit nebo něco pěkného zahrát. Pak se opět sejdeme, pomodlíme se, zazpíváme, máme také sbírku. Nedělku končíme písničkou *Milý Pane Bože, račiž mi to dáti, abych se Tebe bál, tatínka a maminku poslouchal a Tobě se líbil. Dej mi Ducha Svatého, který by mě posvěcoval pro Ježíše Krista, Syna Tvého milého. Amen.* Zdá se Vám ta modlitba trochu archaická? Tak to máte pravdu. Autorem textu je J. A. Komenský a v Miroslavi už se zpívá pěkně dlouho. Znáte ji z nedělní školy i Vy? Dejte nám vědět! Letošní školní rok 2014/2015 probíráme s dětmi Církevní rok. Místo řady na sebe navazujících úloh (třeba o králi Davidovi), vystavují spíše témata, která charakterizují jednotlivé části církevního roku. Chceme, aby byl sbor s dětmi v nedělní škole propojen. Proto jsme s dětmi pro každé období vytvořili svíčky se symboly v barvách daného období: fialová svíčka v adventu, a v postním období, zlatá o Vánocích, Velikonocích a Svaté Trojici a červená o Svatodušních svátcích. Mezidobí má barvu zelenou – barvu růstu víry. Svíčky jsme vyráběli v sobotu před Díkčiněním. Touto dobou už několik let s dětmi pečeme chleba k Večeři Páně a na výzdobu kostela. Protože upéct chleba nějakou dobu trvá, snažíme se tento čas vymyslet nějakou zajímavou výtvarnou činnost. Letos to tedy bylo zdobení svíček. Kromě liturgických svíček do kostela děti vyráběly menší svíčky, mnohé z nich putují do letošního Dárkování.

K Dárkování také děti pravidelně přispívají pečením perníčků. Je to akce, na kterou se vždy těšíme. Letos se nás sešlo asi 20, dětí i dospělých.

Z 8 těst jsme upekli a nazdobili 7 kg perníčků! K tradici této soboty patří také bramborový guláš k obědu. Společné stolování nás tak nějak ještě více spojuje. A cítíme, že ve sboru máme svoje místo.

Pozvání ke svátečním bohoslužbám ve Farním sboru ČCE Miroslav

Miroslav

14. 12.	16.00	Dětská vánoční slavnost
21. 12.	16.00	Vánoční koncert
25. 12.	8.30	Bohoslužby s VP
26. 12.	8.30	Bohoslužby mládeže
28. 12.	8.30	Bohoslužby
1. 1. 2015	8.30	Bohoslužby s VP

Bohutice

26. 12.	13.30	Bohoslužby s VP
1. 1. 2015	13.30	Bohoslužby

Litobratřice

26. 12.	10.00	Bohoslužby s VP
4. 1. 2015	10.00	Bohoslužby

Jevišovka

24. 12.	9.30	Bohoslužby s VP
---------	------	-----------------

Moravský Krumlov

25. 12.	10.30	Bohoslužby s VP
---------	-------	-----------------

Troskotovice

25. 12.	14.00	Bohoslužby s VP
4. 1. 2015	14.00	Bohoslužby

Kontakty:

Farní sbor Českobratrské církve evangelické Miroslav, Husova 44, 671 72 Miroslav
Tel.: 515333109, e-mail: cce.miroslav@volny.cz, Č.úctu: 158265309/0800

<http://miroslav.evangelnet.cz>

představitelé sboru: Mgr. David Sedláček, farář a Ing. Jindřich Mach, kurátor
texty: Mgr. David Sedláček a PhDr. Lia Ryšavá, Daniela Bednaříková,
grafická úprava a foto: Jiřina Uhříková; Tiskárna Indra, Dolní Kounice